

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/126/2024
Identifikačné číslo spisu:	6222202413
Dátum vydania rozhodnutia:	25.06.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Erika Šobichová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6222202413.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne R. D., narodenej XX. A. XXXX, J. X.Ň., R. F. XXX/XX, zastúpenej advokátom JUDr. Jozefom Veselým, so sídlom Veľký Krtíš, Mierová 1, proti žalovanej Q. Y., narodenej XX. A. XXXX, J. X., R. F. XXX/XX, o odstránenie zásahu do vlastníckeho práva, vedenom pôvodne na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 12C/59/2022, v súčasnosti vec vedená na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. VK-12C/59/2022, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 16. januára 2024 sp. zn. 14Co/120/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) žalobu žalobkyne zamietol (prvý výrok). O trovách konania rozhodol súd tak, že žalovanej proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal (druhý výrok rozsudku).

2. Na základe odvolania žalobkyne Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj ako „odvolací súd“) rozsudok súdu prvej inštancie v prvom výroku potvrdil (Výrok I.) Výrokom II. o odvolaní žalobkyne proti druhému výroku o trovách konania odmietol. Výrokom III. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2.1. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí vo veci samej ako aj s jeho dôvodmi stotožnil a na tieto poukázal, pričom zároveň konštatoval správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania, v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok; čo sa týka preskúmania veci samej odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby dospel k správnym skutkovým a právnym záverom a rozsudok súdu prvej inštancie bol vecne správny. Skutkové zistenia

súdu prvej inštalácie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštalácie je správne.

2.2. V súdnej veci sa žalobkyňa žalobou domáhala uloženia povinnosti žalovanej vypratáť časť nehnuteľnosti vo výmere 20 m, ktorými žalovaná zasahuje do vlastníckeho práva žalobkyne, ďalej povinnosti vypratáť časť nehnuteľnosti na parcele č. XXX, kde je vybudovaný odtokový kanál pri rodinnom dome so súpisným č. XXX a dať nehnuteľnosti do pôvodného stavu, odstrániť úpravy na takomto odtokovom kanále a zároveň sa domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zamedziť vlnutiu rodinného domu súpisné č. XXX vo vlastníctve žalobkyne. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštalácie dospel k záveru, že žaloba dôvodná nie je ani čiastočne a túto v celom rozsahu zamietol. Dôvody pre zamietnutie jednotlivých čiastkových nárokov, resp. ohľadom samostatných žalobných návrhov 1 až 3 súd prvej inštalácie odôvodnil v ods. 23. až 26. odôvodnenia rozhodnutia. Odôvodnenie rozsudku súdom prvej inštalácie je náležité odôvodnené, zrozumiteľné, detailné, reaguje na podstatné skutočnosti a argumenty sporových strán prednesené v konaní, pričom je i dostatočne presvedčivé.

2.3. Podaným odvolaním žalobkyňa namietala nesprávnosť rozsudku súdu prvej inštalácie v celom rozsahu, pričom v podanom odvolaní najmä rozsiahlo konštatovala predchádzajúci priebeh konania, obsah výrokovej časti, ako aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštalácie a významný obsah odvolania predstavuje citácia v ustanovení Civilného sporového poriadku. Jedinou vecnou odvolacou námietkou, ktorú žalobkyňa v podanom odvolaní uplatnila je tá okolnosť, že súd prvej inštalácie dôkaznému návrhu žalobkyne na vykonanie ohliadky na mieste samej nevyhovela a „ohliadku odmietol vykonať s odôvodnením, že už niekedy sa v minulosti takejto ohliadky zúčastnil“. Žalobkyňa dopĺňujúco namietala, že „každá žaloba je iná s akcentom na konkrétne skutočnosti, ktoré sú predmetom dokazovania, a preto v tomto smere sa ohliadka na mieste samom núkala ako prostriedok zobjektívizovania daného stavu, nie na základe tvrdenia účastníkov konania, ale na základe toho, že súd na mieste samom za účasti účastníkov konania, by mohol nadobudnúť vo veci samej určitý objektívny obraz daného stavu, ktorý by mohol využiť pri ďalšom rozhodovaní vo veci samej, či už v oblasti meritórneho rozhodnutia, alebo v oblasti vykonávania ďalšieho dokazovania“.

2.4. Uvedenej jedinej odvolacej námietke odvolací súd nemohol prisvedčiť a túto vyhodnotil ako nedôvodnú. Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že v konaní pred súdom prvej inštalácie právny zástupca žalobkyne skutočne opakovane navrhoval vykonať ohliadku nehnuteľnosti na parcele č. XXX a XXX v katastrálnom území a obci J. X.. Učinil tak opätovne i na pojednávaní konanom dňa 18. mája 2023, pričom so zvukovým záznamom z pojednávania z uvedeného dňa sa odvolací súd oboznámil. Na uvedenom konaní súd prvej inštalácie o predmetnom dôkaznom návrhu na vykonanie ohliadky na mieste samom osobitne rozhodol uznesením tak, že návrh na vykonanie dôkazu ohliadkou zamietol. Sudca po vyhlásení predmetného uznesenia uviedol prítomným sporovým stranám i odôvodnenie uvedeného procesného rozhodnutia, v ktorom uviedol, že na mieste samom už bol, ohliadku v minulosti vykonal, miesto, teda konkrétne nehnuteľnosti už videl, pričom na mieste boli aj znalci, rovnako znalci vzhľadli uvedené nehnuteľnosti a k uvedeným podali znalecké posudky i odborné vyjadrenia.

2.5. Uvedeným spôsobom súd prvej inštalácie tak dostatočne a zrozumiteľne odôvodnil z akých dôvodov ohliadku na mieste samom nepovažoval za účelnú či potrebnú pre rozhodnutie vo veci samej, keď v inom súdnom konaní medzi totožnými sporovými stranami, o určenie priebehu hranice na mieste samom bol, susediace nehnuteľnosti, ich stav vzhľadol a vytvoril si tak vlastný, autentický obraz o skutkovom stave.

2.6. Nad rámec uvedeného odvolací súd uviedol, že medzi totožnými sporovými stranami bolo Okresným súdom Veľký Krtíš vedené súdne konanie o určenie priebehu hranice a to pod sp. zn. 2C/34/2018, v ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 29. septembra 2020. V rámci uvedeného konania o určenie priebehu hranice medzi pozemkami ČKN č. XXX a XXX bola súdom vykonaná i ohliadka na mieste samom a boli vypracované i znalecké posudky. Jedná sa o totožné nehnuteľnosti ako v prejednávanej veci, bez zmeny ich situačného umiestnenia, či charakteru stavieb na nich situovaných. V prejednávanej veci sa žalobkyňa žalobou domáhala jednak (1.) vypratania časti nehnuteľností vo výmere 20 m na parcele č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie v zmysle geometrického vypracovaného plánu, tiež sa domáhala (2.) vypratania časti nehnuteľností na parc. XXX, kde je vybudovaný odtokový kanál pri rodinnom dome a (3.) žalobkyňa sa snažila žalobou dosiahnuť uloženie povinnosti žalovanej zamedziť vlnutiu rodinného domu vo vlastníctve žalobkyne. Pokiaľ o takto koncipovanej žalobe mal súd rozhodnúť, podstatné pre rozhodnutie súdu bolo, aby vykonaným dokazovaním ustálil a zodpovedal

otázku, či žalovaná zasahuje do vlastníckeho práva žalobkyne v žalobkyňou popísanom rozsahu a pokiaľ tomu tak je, t. j. v prípade preukázaných neoprávnených zásahov do vlastníckeho práva žalobkyne žalovanou, by bolo dôvodné žalobe vyhovieť. Inými slovami, podstatnou otázkou na zodpovedanie v konaní bolo, či žalovaná vykonáva svoje vlastnícke práva na úkor žalobkyne, či neoprávnene zasahuje do výkonu vlastníckeho práva žalobkyne, a či je z uvedeného dôvodu dôvodné uložiť povinnosť vypratať žalobkyňou označené nehnuteľnosti v určitom - žalobkyňou popísanom rozsahu. Na uvedenú otázku súd prvej inštancie mohol dostatočne zodpovedať po tom, čo mal znalcami zodpovedanú a vyriešenú otázku určenia priebehu hranice pozemkov žalobkyne a žalovanej, ktoré nehnuteľnosti sú susediacimi nehnuteľnosťami, pričom na základe znaleckého posudku Z.. P. W. a na základe geometrického plánu k tomuto znaleckému posudku zo dňa 26. júna 2020 č. 915331-1/2020 a taktiež na základe vyjadrenia Z.Q.. Z. S. zo dňa 10. júna 2020 zistil, že oplotenie zadnej časti pozemku nie je na vlastníckej hranici, ale pomerne významnou časťou zasahuje do parcely č. XXX vo vlastníctve žalovanej. Súd tak na základe odborného posúdenia odborných vyjadrení znaleckého posudku a geometrického plánu zistil, že žalobkyňa sa nedôvodne domáha vypratania nehnuteľností v zmysle žalobného návrhu 1, pričom nie je to žalovaná, ktorá by zaberala pozemok žalobkyne o výmere 20 m, ale súd konštatoval, že žalobkyňa má svojich 20 m², o ktorú výmeru sa jej zväčšila parcela č. XXX z dôvodu zmeny hraníc sporných pozemkov, pričom práve žalobkyňa užíva i časť pozemku žalovanej na parcele č. 346. Súd tiež zistil, že v zadnej časti je hranica pozemku posunutá o 40 cm, pričom zároveň však konštatoval, že úsek o šírke 0,4 m za hospodárskou budovou nie je pre žalobkyňu nijako využiteľný a pokiaľ by došlo k odstráneniu zámkovej dlažby, ktorú tam dosiaľ žalobkyňa má umiestnenú, nijako by sa tým nevyriešil problém s vlhnutím jej hospodárskej budovy a rodinného domu. Súd prvej inštancie tak v tejto časti dospel k záveru o zábere nehnuteľností žalovanej práve žalobkyňou, pričom úsek, ktorý za hospodárskou budovou zaberala naopak žalovaná umiestnením zámkovej dlažby je nepatrný 0,40 m, a preto žalobe nie je dôvodné vyhovieť. Na konštatovanie uvedeného a pre potreby rozhodnutia súdu o veci samej boli potrebné odborné vyjadrenia znalcov a geodetov, ktorí určili priebeh hranice a zodpovedali i otázku prípadného presahu v užívaní (záberu) tej - ktorej sporovej strany na úkor druhej sporovej strany. Uvedené konajúci súd k dispozícii mal a teda mal dostatočný a predovšetkým odborný podklad pre náležité posúdenie a rozhodnutie o veci. Pre rozhodnutie o veci preto za takéhoto dôkazného stavu, ohliadka na mieste samom nevyhnutná nebola.

2.7. Posúdiac uvedenú odvoláciu námietku o nevykonaní ohliadky na mieste, v intenciách druhého žalobného návrhu v petite, ktorým sa žalobkyňa domáhala vypratania parcely č. XXX, kde je vybudovaný odtokový kanál pri dome súpisné č. XXX, k uvedenej otázke mal súd prvej inštancie k dispozícii fotografie, ktoré vyhotovil znalec Z.. Z. Č. a rovnako súd sa oboznámil s vypracovaným znaleckým posudkom Z.. Z. Č. č. 15/2021, pričom znalec Z.. Z. Č. pred vypracovaním znaleckého posudku vykonal i ohliadku nehnuteľnosti na mieste samom. Možno tak konštatovať, že znalec, ako odborne spôsobilá osoba, nehnuteľnosti vzhliadol, v znaleckom posudku a fotodokumentáciou zachytil, popísal ich umiestnenie a stav a zodpovedal otázky jemu zadané. Súd tak mal k posúdeniu dôvodnosti vypratania parcely ČKN č. XXX vo vlastníctve žalobkyne, dostatočný podklad pre rozhodnutie a ani v danom prípade nebolo významné, aby konajúci súd opätovne vykonal ohliadku na mieste samom, a aby sám vzhliadol stav nehnuteľnosti, ku ktorému sa dostatočne vyjadril znalec. Odvolací súd tak konštatoval, že ohliadka na mieste samom realizovaná súdom nebola pre rozhodnutie o veci v tejto časti dôvodná, účelná a potrebná.

2.8. Pokiaľ sa žalobkyňa tretím žalobným návrhom domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť „zamedziť vlhnutiu strednej časti rodinného domu, kde vlhnutie je následok nesprávneho postupu žalovanej ohľadne pripojenia odtoku na kanalizáciu“, odvolací súd predovšetkým vytýka nezrozumiteľnosť a nevykonateľnosť takto koncipovaného návrhu súdneho rozhodnutia, keď z uvedeného nie je zjavné, ako, akým spôsobom (akým konaním alebo zdržaním sa konania) by mala žalovaná zamedziť vlhnutiu rodinného domu žalobkyne. Keďže žalobkyňa v konaní pred súdom, ako i v žalobe samotnej, vlhnutie strednej časti rodinného domu žalobkyne označila ako „následok nesprávneho postupu žalovanej ohľadne pripojenia odtoku na kanalizácie“ i v tejto otázke súd prvej inštancie postupoval správne, keď po predchádzajúcom oboznámení s faktickým stavom nehnuteľností v inom súdnom konaní, za účelom zodpovedania odbornej otázky správnosti pripojenia odtoku na kanalizáciu vykonal dokazovanie i oboznámením s technickou správou zo dňa 16. marca 2022, ktorú vypracoval R. Y., autorizovaná osoba - stavebný dozor. Z uvedenej technickej správy vyplynulo, že boli vykonané

skúšky tesnosti kanalizačnej prípojky na parcele č. XXX, a to v dňoch 02. apríla 2022 do 06. apríla 2022, pričom po ich ukončení bolo konštatované, že „Zariadenie je vybudované podľa predloženej projektovej dokumentácie platných slovenských technických noriem a zaručuje bezpečnú prevádzku. Zariadenie bolo naplnené vodou a nebol zaznamenaný žiaden pokles hladiny“.

2.9. Súd prvej inštancie tak mal v konaní odborne spôsobilou osobou zodpovedanú otázku správnosti postupu žalovanej ohľadom pripojenia odtoku na kanalizáciu, pričom zistil, že postup pripojenia odtoku na kanalizáciu je správny a v súlade s technickými normami. Z výsledku tlakovej skúšky tesnosti rozvodu kanalizácie vyplynulo, že k priesakom nedochádza, potom k vlnnutiu domu žalobkyne nemôže dochádzať vplyvom pripojenia odtoku na kanalizáciu. Ani v danom prípade pre zodpovedanie tejto čiastkovej otázky nebolo vykonanie ohliadky súdom na mieste samej dôvodné, keď navyše sa žiada i uviesť, že samotným vzhliadnutím by súd nebol objektívne schopný odborne posúdiť správnosť zapojenia odtoku, ktorý sa nachádza v zemi, na kanalizáciu.

3. Odvolací súd tak dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie nevyhovел dôkaznému návrhu na vykonanie ohliadky na mieste samom, uvedeným postupom neporušil práva ktorejkoľvek sporovej strany na spravodlivý súdny proces, pretože i bez vykonania navrhnutého dôkazu mal súd prvej inštancie dostatočný podklad na rozhodnutie vytvorený inými v konaní vykonanými dôkazmi a preto vykonanie ohliadky nebolo účelné. Vzhľadom na skutočnosť, že v podanom odvolaní námietka o nevykonaní ohliadky na mieste samom bola jedinou odvolacou námietkou žalobkyne, odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, dospel k záveru o nedôvodnosti podaného odvolania žalobkyne a rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v jeho meritórnej časti ako vecne správny.

3.1. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP.

4. Proti predmetnému rozsudku podala dovolanie žalobkyňa a to z dôvodov podľa § 420 písm. f) CSP. Túto vadu videla v tom, že rozhodnutie odvolacieho súdu je prekvapivé a nedostatočne odôvodnené, pretože odvolací súd sa nevysporiadal s odvolacími dôvodmi.

4.1. Uplatňovanie a posúdenie susedských vzťahov je potrebné vždy vykladať v súlade so zásadou ekvity (dobré mravy). Vzájomné konanie alebo opomenutie medzi susedmi nesmie byť dobrými mravmi. Pre porušenie pravidla správania sa predpokladá, aby rozpor s dobrými mravmi bol dostatočne výrazný, spoločensky jasný a zrozumiteľný, aby sa v úvahách zachovala potrebná miera tolerancie.

4.2. Otázka zásahu je otázka objektívna. Z ustanovenia § 127 OZ je nemožné vôbec vyvodiť, že na ochranu podľa tohto paragrafu by bolo treba, by zásah vyplýval zo spojenia so subjektívnou stránkou, zo zavinenia, nech by išlo o zavinenie akéhokoľvek typu. Pretože sa však ochrana poskytuje proti tomu, kto zásah urobil, musí ísť o zásah vyplývajúci z ľudskej činnosti, aj keby bola v pozadí len sprostredkovane a prípadne by mala formu nečinnosti.

4.3. Neoprávnenosť zásahu je podľa vyššie uvedeného §127 ods. 1 OZ vyjadrená generálnou klauzulou - vlastník veci sa musí zdržať obťažovania iného nad mieru primeranú pomerom, alebo ak by vážne ohrozoval výkon jeho práv. Tieto pojmy je potrebné vykladať objektívne.

4.4. Vzhľadom k tomu je potrebné zväziť aká je v iných obdobných lokalitách (napr. či sa jedná o mesto, dedinu alebo pozemky slúžiace poľnohospodárstvu a pod.) primeraná miera konkrétnych imisií. Súd musí pri odôvodnení konkrétne uviesť, kedy je miera obťažovania primeraná pomerom a aká je v konkrétnom prípade.

4.5. Žalobkyňa žiada zrušiť rozsudky z dôvodu § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku, pretože obidva sudy nesprávnym procesným postupom znemožnili žalobkyni uskutočňovať jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Je osobou vo vyššom veku, ktorá má vážne zdravotné problémy, ktoré sa jej zhoršujú postupom žalovanej, ako aj súdmi, ktoré nevyhoveli jej žalobám týkajúcim sa toho, že žalovaná svojvoľne a nezákonne porušuje tieto vzťahy a to nad mieru primeranú pomerom. Je zrejmé, že najvyšší súd nemôže posudzovať ani vyhodnocovať dôkazy vykonané pred súdom prvej inštancie, avšak je potrebné zdôrazniť, že základom pre objektívne a zákonné hodnotenie daného problému je vykonaná ohliadka na mieste samom, ako aj znalecké dokazovanie, ktoré sa neuskutočnilo. Je zrejmé, že ak by súd takúto ohliadku vykonal, musel by konštatovať, že celej nehnuteľnosti hrozí demolácia stavby následkom konania, resp. nekonania žalovanej, pričom žalobkyňa nemá finančné prostriedky na opravu nehnuteľnosti, pretože je osoba v

hmotnej núdzi, čoho dôsledkom je aj rozhodnutie Centra právnej pomoci o priznaní poskytovania bezplatnej právnej pomoci ohľadne mimoriadneho opravného prostriedku

4.6. Najvyšší súd skúma, či sú naplnené dovolacie dôvody z hľadiska toho ako tieto súdy rozhodli, kde v podstate nijaké rozhodnutie súdu nemôže byť arbitrárne a založené len na domnienkach súdu z predchádzajúcich konaní. Súd by sa mal dôsledne zaoberať všetkými námietkami zo strany žalobkyne, kde v podstate výsledkom celého súdneho procesu by malo byť vo veci odborné vyjadrenie nezávislým znalcom ohľadne odborných otázok, na ktoré súd nedal žalobkyni adekvátnu odpoveď.

4.7. Súdne konanie je postavené na kontradiktórnosti konania pred súdom s tým, že žalobkyňa v plnej miere využila princíp koncentrácie konania, kde navrhla vo veci vykonať príslušné dôkazy na zistenie objektívneho stavu, pokiaľ sa týka nehnuteľnosti, ktoré súd mal za preukázané len z písomností z predchádzajúcich konaní a predchádzajúcej ohliadky v konaní, avšak súčasné konanie bolo postavené na dôkazoch, ktoré boli navrhované, ale neboli vykonané a teda súd nemohol na základe nevykonaných dôkazov dospieť k objektívnemu rozhodnutiu.

4.8. Susedské spory charakterizujú vzťahy medzi účastníkmi konania, ktoré sú vo väčšine prípadov značne narušené a charakterizujú ich aj iné priestupkové, resp. trestnoprávne konania, čo je aj v tomto prípade a pokiaľ teda dôjde k narušeniu týchto vzťahov, nie je možné dosiahnuť akceptáciu jednotlivých záležitostí z hľadiska susedských vzťahov tak, aby tieto susedské vzťahy sa vrátili do pokojnej roviny, kde predpokladom takéhoto postupu by bolo konanie žalovanej, ktorá by vyhovel oprávneným požiadavkám žalobkyne, odstránila by spornú časť nehnuteľností a zamedzila by aktívnymi opatreniami vlnutiu rodinného domu, tak ako to žiadala žalobkyňa v predmetnej žalobe.

4.9. Žalobkyňa namieta rozhodovací proces odvolacieho súdu z dôvodov uvedených v predmetnom dovolaní, považuje postup odvolacieho súdu za nesprávny a nezákonný s princípmi právneho štátu.

5. Na základe uvedených skutočností navrhuje Najvyššiemu súdu SR, aby zrušil rozsudok krajského súdu spolu s rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

6. K dovolaniu podala žalovaná písomné vyjadrenie, pridržovala sa všetkých doterajších písomných a ústnych vyjadrení.

7. K vyjadreniu žalovanej podala žalobkyňa písomné stanovisko. Pridržovala sa dôvodov uvedených v dovolaní.

8. Najvyšší súd príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

8.1. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých civilný súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 4/2011).

8.2. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

8.3. V danom prípade žalobkyňa vyvodila prípustnosť podaného dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, z ktorého vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý

proces. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

8.4. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8.5. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

8.6. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

8.7. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto skúmal opodstatnenosť argumentácie žalobkyne, že v konaní došlo k ňou tvrdenej vade zmätočnosti.

8.8. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

8.9. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

9.1. Žalobkyňa vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP de facto tým, že súdy nesprávne a neúplne zistili skutkový stav, nesprávne vyhodnotili vykonané dokazovanie a tak dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam. V súvislosti s tým namietala aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého odvolacieho rozhodnutia súvisiace predovšetkým s procesom vykonávaného dokazovania, keď nebol vykonaný jej návrh vykonanie ohliadky na mieste samom (§ 211 CSP). Nedostatočné bolo aj zdôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu vo vzťahu k jej odvolacím námietkam.

9.2. Jedným z princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutia náležite odôvodniť (§ 220 a § 393 CSP, I. ÚS 243/2007), pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany sporu. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na ich základe dospel, boli pre širšiu právnickú (ale

aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Judikátúra Európskeho súdu pre ľudské práva však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak ale ide o argument pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

9.3. Dovolací súd pritom dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie spĺňa vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 a § 393 ods. 2 CSP, preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľný, neodôvodnený, či zjavne arbitrárny (svojvoľný). Odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Súslednosti jednotlivých častí odôvodnení a ich obsahové (materiálne) náplne zakladajú súhrnne ich zrozumiteľnosť aj ich všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami aj úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Argumentácia odvolacieho súdu v spojení so súdom prvej inštancie je koherentná a ich rozhodnutia sú konzistentné, zvolené premisy aj závery, ku ktorým na ich základe odvolací súd dospel, je prijateľné pre právnickú aj laickú verejnosť.

9.4. V posudzovanej veci odvolací súd predovšetkým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie - ktorým bola žaloba zamietnutá - ako vecne správny, stotožniac sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (bod 14. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú jednotu, rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Dovolací súd uvádza, že z odôvodnenia rozhodnutí nižších inšancií je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov vychádzali, akými úvahami sa riadil súd prvej inštancie, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnemu posúdeniu. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, na základe akých skutočností dospel k záveru, keď zamietol žalobu o uloženie povinnosti žalovanej vypratať časť nehnuteľnosti vo výmere 20 metrov, ktorými zasahuje do vlastníckeho práva R. D., narodenej XX. A., R. F. XXX/XX, XXX XX J. X., a to na LV č. XXX pre obec a k. ú. J.Ý. X. ako parc. č. XXX vo výmere 472 m² zastavaná plocha a nádvorie v zmysle geometrického plánu vypracovaného Z. P. W. zo dňa 19. marca 2020, tiež povinnosti vypratať časť nehnuteľnosti na parc. č. XXX, kde je vybudovaný odtokový kanál pri rodinnom dome súp. č. XXX, ktorého výlučnou vlastníčkou je R. D., narodená XX. A. XXXX, R. F. XXX/XX, XXX XX J. X., a dať nehnuteľnosti do pôvodného stavu a odstrániť úpravy na takomto odtokovom kanále, a aby súd žalovanej uložil povinnosť zamedziť vlhnutiu rodinného domu súp. č. XXX na parc. č. XXX, ktorý vlastní R. D., nar. XX. A. XXXX, R. F.D. XXX/XX, XXX XX J. X., a to v strednej časti rodinného domu, kde vlhnutie je následok nesprávneho postupu žalovanej ohľadne pripojenia odtoku na kanalizáciu. Súdny dospeli po vykonanom dokazovaní k záveru, že ani jeden zo žalobných návrhov nie je dôvodný. V bodoch 20. až 27. odvolací súd, s ktorými závermi sa stotožňuje aj dovolací súd, dôvodil, že: „Podaným odvolaním žalobkyňa namietala nesprávnosť rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu, pričom v podanom odvolaní najmä rozsiahlo konštatovala predchádzajúci priebeh konania, obsah výrokovej časti, ako aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie a významný obsah odvolania predstavuje citácia v ustanovení Civilného sporového poriadku. Jedinou vecnou odvolacou námietkou, ktorú žalobkyňa v podanom odvolaní uplatnila je tá okolnosť, že súd prvej inštancie dôkaznému návrhu žalobkyne na vykonanie ohliadky na mieste samej nevyhovet a „ohliadku odmietol vykonať s odôvodnením, že už niekedy sa v minulosti takejto ohliadky zúčastnil“. Žalobkyňa dopĺňujúco namietala, že „každá žaloba je iná s akcentom na konkrétne skutočnosti, ktoré sú predmetom dokazovania, a preto v tomto smere sa ohliadka na mieste samom núkala ako prostriedok zobektivizovania daného stavu, nie na základe tvrdenia účastníkov konania, ale na základe toho, že súd na mieste samom za účasti účastníkov konania, by mohol nadobudnúť vo veci samej určitý objektívny obraz daného stavu, ktorý by mohol využiť pri ďalšom rozhodovaní vo veci samej, či už v oblasti meritórneho rozhodnutia, alebo v oblasti vykonávania ďalšieho dokazovania“.

Uvedenej jedinej odvolacej námietke odvolací súd nemohol prisvedčiť a túto vyhodnotil ako nedôvodnú. Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že v konaní pred súdom prvej inštancie právny zástupca žalobkyne skutočne opakovane navrhoval vykonať ohliadku nehnuteľnosti na parcele č. XXX a XXX v

katastrálnom území a obci J. X.. Učinil tak opätovne i na pojednávaní konanom dňa 18.05.2023, pričom so zvukovým záznamom z pojednávania z uvedeného dňa sa odvolací súd oboznámil. Na uvedenom konajúci súd prvej inštancie o predmetnom dôkaznom návrhu na vykonanie ohliadky na mieste samom osobitne rozhodol uznesením tak, že návrh na vykonanie dôkazu ohliadkou zamietol. Sudca po vyhlásení predmetného uznesenia uviedol prítomným sporovým stranám i odôvodnenie uvedeného procesného rozhodnutia, v ktorom uviedol, že na mieste samom už bol, ohliadku v minulosti vykonal, miesto, teda konkrétne nehnuteľnosti už videl, pričom na mieste boli aj znalci, rovnako znalci vzhľadli uvedené nehnuteľnosti a k uvedeným podali znalecké posudky i odborné vyjadrenia.

Uvedeným spôsobom súd prvej inštancie tak dostatočne a zrozumiteľne odôvodnil z akých dôvodov ohliadku na mieste samom nepovažoval za účelnú či potrebnú pre rozhodnutie vo veci samej, keď v inom súdnom konaní medzi totožnými sporovými stranami, o určenie priebehu hranice na mieste samom bol, susediace nehnuteľnosti, ich stav vzhliadol a vytvoril si tak vlastný, autentický obraz o skutkovom stave.

Nad rámec uvedeného odvolací súd uviedol, že medzi totožnými sporovými stranami bolo Okresným súdom Veľký Krtíš vedené súdne konanie o určenie priebehu hranice a to pod sp. zn. 2C/34/2018, v ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 29. 09. 2020. V rámci uvedeného konania o určenie priebehu hranice medzi pozemkami CKN č. XXX a XXX bola súdom vykonaná i ohliadka na mieste samom a boli vypracované i znalecké posudky. Jedná sa o totožné nehnuteľnosti ako v prejednávanej veci, bez zmeny ich situačného umiestnenia, či charakteru stavieb na nich situovaných. V prejednávanej veci sa žalobkyňa žalobou domáhala jednak (1.) vypratania časti nehnuteľností vo výmere 20 m na parcele č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie v zmysle geometrického vypracovaného plánu, tiež sa domáhala (2.) vypratania časti nehnuteľností na parc. XXX, kde je vybudovaný odtokový kanál pri rodinnom dome a (3.) žalobkyňa sa snažila žalobou dosiahnuť uloženie povinnosti žalovanej zamedziť vlhnutiu rodinného domu vo vlastníctve žalobkyne. Pokiaľ o takto koncipovanej žalobe mal súd rozhodnúť, podstatné pre rozhodnutie súdu bolo, aby vykonaným dokazovaním ustálil a zodpovedal otázku, či žalovaná zasahuje do vlastníckeho práva žalobkyne v žalobkyňou popísanom rozsahu a pokiaľ tomu tak je, t.j. v prípade preukázaných neoprávnených zásahov do vlastníckeho práva žalobkyne žalovanou, by bolo dôvodné žalobe vyhovieť. Inými slovami, podstatnou otázkou na zodpovedanie v konaní bolo, či žalovaná vykonáva svoje vlastnícke práva na úkor žalobkyne, či neoprávnene zasahuje do výkonu vlastníckeho práva žalobkyne, a či je z uvedeného dôvodu dôvodné uložiť povinnosť vypratať žalobkyňou označené nehnuteľnosti v určitom - žalobkyňou popísanom rozsahu. Na uvedenú otázku súd prvej inštancie mohol dostatočne zodpovedať po tom, čo mal znalcami zodpovedanú a vyriešenú otázku určenia priebehu hranice pozemkov žalobkyne a žalovanej, ktoré nehnuteľnosti sú susediacimi nehnuteľnosťami, pričom na základe znaleckého posudku Z.. P. W. a na základe geometrického plánu k tomuto znaleckému posudku zo dňa 26.06.2020 č. 915331-1/2020 a taktiež na základe vyjadrenia Z.. Z. S. zo dňa 10.06.2020 zistil, že oplotenie zadnej časti pozemku nie je na vlastníckej hranici, ale pomerne významnou časťou zasahuje do parcely č. XXX vo vlastníctve žalovanej. Súd tak na základe odborného posúdenia odborných vyjadrení znaleckého posudku a geometrického plánu zistil, že žalobkyňa sa nedôvodne domáha vypratania nehnuteľností v zmysle žalobného návrhu 1, pričom nie je to žalovaná, ktorá by zaberala pozemok žalobkyne o výmere 20 m, ale súd konštatoval, že žalobkyňa má svojich 20 m², o ktorú výmeru sa jej zväčšila parcela č. XXX z dôvodu zmeny hraníc sporných pozemkov, pričom práve žalobkyňa užíva i časť pozemku žalovanej na parcele č. XXX. Súd tiež zistil, že v zadnej časti je hranica pozemku posunutá o 40 cm, pričom zároveň však konštatoval, že úsek o šírke 0,4 m za hospodárskou budovou nie je pre žalobkyňu nijako využiteľný a pokiaľ by došlo k odstráneniu zámkovej dlažby, ktorú tam dosiaľ žalobkyňa má umiestnenú, nijako by sa tým nevyriešil problém s vlhnutím jej hospodárskej budovy a rodinného domu. Súd prvej inštancie tak v tejto časti dospel k záveru o zábere nehnuteľností žalovanej práve žalobkyňou, pričom úsek, ktorý za hospodárskou budovou zaberá naopak žalovaná umiestnením zámkovej dlažby je nepatrný 0,40 m, a preto žalobe nie je dôvodné vyhovieť. Na konštatovanie uvedeného a pre potreby rozhodnutia súdu o veci samej boli potrebné odborné vyjadrenia znalcov a geodetov, ktorí určili priebeh hranice a zodpovedali i otázku prípadného presahu v užívaní (záberu) tej - ktorej sporovej strany na úkor druhej sporovej strany. Uvedené konajúci súd k dispozícii mal a teda mal dostatočný a predovšetkým odborný podklad pre náležité posúdenie a rozhodnutie o veci. Pre rozhodnutie o veci preto za takéhoto dôkazného stavu, ohliadka na mieste samom nevyhnutná nebola.

Posúdiac uvedenú odvoláciu námietku o nevykonaní ohliadky na mieste, v intenciách druhého žalobného návrhu v petíte, ktorým sa žalobkyňa domáhala vypratania parcely č. XXX, kde je vybudovaný odtokový kanál pri dome súpisné č. XXX, k uvedenej otázke mal súd prvej inštancie k dispozícii fotografie, ktoré vyhotovil znalec Z. Z. Č.Ž. a rovnako súd sa oboznámil s vypracovaným znaleckým posudkom Z. Z. Č.Í. č. 15/2021, pričom znalec Z. Z. Č. pred vypracovaním znaleckého posudku vykonal i ohliadku nehnuteľnosti na mieste samom. Možno tak konštatovať, že znalec, ako odborne spôsobilá osoba, nehnuteľnosti vzhliadol, v znaleckom posudku a fotodokumentáciou zachytil, popísal ich umiestnenie a stav a zodpovedal otázky jemu zadané. Súd tak mal k posúdeniu dôvodnosti vypratania parcely CKN č. XXX vo vlastníctve žalobkyne, dostatočný podklad pre rozhodnutie a ani v danom prípade nebolo významné, aby konajúci súd opätovne vykonal ohliadku na mieste samom, a aby sám vzhliadol stav nehnuteľnosti, ku ktorému sa dostatočne vyjadril znalec. Odvolací súd tak konštatoval, že ohliadka na mieste samom realizovaná súdom nebola pre rozhodnutie o veci v tejto časti dôvodná, účelná a potrebná.

Pokiaľ sa žalobkyňa tretím žalobným návrhom domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť „zamedziť vlnutiu strednej časti rodinného domu, kde vlnutie je následok nesprávneho postupu žalovanej ohľadne pripojenia odtoku na kanalizáciu“, odvolací súd predovšetkým vytýka nezrozumiteľnosť a nevykonateľnosť takto koncipovaného návrhu súdneho rozhodnutia, keď z uvedeného nie je zrejmé, ako, akým spôsobom (akým konaním alebo zdržaním sa konania) by mala žalovaná zamedziť vlnutiu rodinného domu žalobkyne. Keďže žalobkyňa v konaní pred súdom, ako i v žalobe samotnej, vlnutie strednej časti rodinného domu žalobkyne označila ako „následok nesprávneho postupu žalovanej ohľadne pripojenia odtoku na kanalizáciu“ i v tejto otázke súd prvej inštancie postupoval správne, keď po predchádzajúcom oboznámení s faktickým stavom nehnuteľností v inom súdnom konaní, za účelom zodpovedania odbornej otázky správnosti pripojenia odtoku na kanalizáciu vykonal dokazovanie i oboznámením s technickou správou zo dňa 16.03.2022, ktorú vypracoval R. Y., autorizovaná osoba - stavebný dozor. Z uvedenej technickej správy vyplynulo, že boli vykonané skúšky tesnosti kanalizačnej prípojky na parcele č. XXX, a to v dňoch 02.04.2022 do 06.04.2022, pričom po ich ukončení bolo konštatované, že „Zariadenie je vybudované podľa predloženej projektovej dokumentácie platných slovenských technických noriem a zaručuje bezpečnú prevádzku. Zariadenie bolo naplnené vodou a nebol zaznamenaný žiaden pokles hladiny“.

Súd prvej inštancie tak mal v konaní odborne spôsobilou osobou zodpovedanú otázku správnosti postupu žalovanej ohľadom pripojenia odtoku na kanalizáciu, pričom zistil, že postup pripojenia odtoku na kanalizáciu je správny a v súlade s technickými normami. Z výsledku tlakovej skúšky tesnosti rozvodu kanalizácie vyplynulo, že k priesakom nedochádza, potom k vlnutiu domu žalobkyne nemôže dochádzať vplyvom pripojenia odtoku na kanalizáciu. Ani v danom prípade pre zodpovedanie tejto čiastkovej otázky nebolo vykonanie ohliadky súdom na mieste samej dôvodné, keď navyše sa žiada i uviesť, že samotným vzhliadnutím by súd nebol objektívne schopný odborne posúdiť správnosť zapojenia odtoku, ktorý sa nachádza v zemi, na kanalizáciu.

Odvolací súd tak dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie nevyhovел dôkaznému návrhu na vykonanie ohliadky na mieste samom, uvedeným postupom neporušil práva ktorejkoľvek sporovej strany na spravodlivý súdny proces, pretože i bez vykonania navrhnutého dôkazu mal súd prvej inštancie dostatočný podklad na rozhodnutie vytvorený inými v konaní vykonanými dôkazmi a preto vykonanie ohliadky nebolo účelné. Vzhľadom na skutočnosť, že v podanom odvolaní námietka o nevykonaní ohliadky na mieste samom bola jedinou odvolacou námietkou žalobkyne, odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, dospel k záveru o nedôvodnosti podaného odvolania žalobkyne a rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v jeho meritórnej časti ako vecne správny.“

9.5. Odvolací súd teda zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu, pričom jeho postup vo vzájomnej súvislosti s postupom a rozhodnutím prvoinštančného súdu nemožno považovať za neodôvodnený, dôvody rozhodnutia odvolacieho súdu majú všetky náležitosti v zmysle § 220 v spojení s § 393 CSP.

9.6. Odvolací súd (resp. už „súd prvej inštancie“) sa pritom vysporiadal aj s námietkou pre odvolateľku zásadnou, a to nevykonanie ohliadky na mieste samom.

9.7. Prostredníctvom dôkazného prostriedku, ktorým je obhliadka (§ 211 CSP), súd získava priame poznatky o skutočnostiach významných pre rozhodnutie vo veci svojimi zmyslami, najčastejšie zrakom

alebo sluchom. Po vykonaní ohliadky sa spíše zápisnica, v ktorej je obsiahnutý priebeh vykonania ohliadky a vlastnosti vecí tvoriacej jej predmet.

9.8. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne dospel k záveru o zamietnutí žaloby žalobkyne. Napokon odôvodnenie rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

9.9. Vzhľadom na dovolacie námietky týkajúce sa dokazovania najvyšší súd poukazuje na znenie § 185 ods. 1 CSP, v ktorom je uvedené, že súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Z tohto ustanovenia vyplýva, že súd nemusí vykonať všetky stranami sporu navrhnuté dôkazy a výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať je výlučne na súde, ktorý musí dbať na to, aby nevylúčil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať relevantný skutkový poznatok. Odvolací súd ako už bolo vyššie uvedené podrobne zdôvodnil, prečo vo vzťahu k všetkým trom nárokom žalobkyne nebolo potrebné nariaďovať ohliadku miesta s tým, že predovšetkým už súd prvej inštancie na tvare miesta bol, aj keď v inom konaní (2C/34/2018 - konanie o určenie priebehu hranice medzi totožnými spornými pozemkami, totožných strán sporu), teda tvar miesta poznal aj fakticky, na tomto boli prítomní aj znalci, boli vypracované znalecké posudky, odborné vyjadrenia a predložená fotografia zo strany žalobkyne, ktoré dostatočne preukázali skutkový stav aj v predmetnej veci bez potreby vykonania ohliadky na mieste samom, z dôvodu jej neúčelnosti vzhľadom na doterajšie vykonané dôkazy.

10. Skutočnosť, že dovolateľ má odlišný právny názor než konajúci odvolací súd, bez ďalšieho nezakladá ním tvrdenú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP. Sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní vecí, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 420 písm. f) CSP (9Cdo/248/2021, 9Cdo/73/2020, 9Cdo/121/2020). Napokon je potrebné uviesť i to, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy dospeli, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie vecí prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nezakladá (R 24/2017). Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

10.1. Na základe vyššie uvedeného možno uzavrieť, že odvolací súd v konaní nepostupoval spôsobom, ktorý by bol v rozpore s kogentnými procesnými ustanoveniami, a ktorým by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľka neopodstatnene namieta nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorý mal znemožniť uskutočňovanie jej procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Dovolací súd preto dovolanie žalobkyne ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c) a f) CSP.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.